

Bronius Karbočius-Bité, Algimantas.

J. Karbočienės asm. arch.

BRONIUS KARBOČIUS-BITÉ, *Algimantas*

Gimé 1922 m. sausio 14 d. Kutiškių k., Dotnuvos vlsč., Kédainių apskr. Tėvai turéjo 8 ha žemės, sodyba buvo tvarkinga. Šeimoje augo Bronius ir sesuo Janina. 1945 m. naikinamujų būrių kovotojai tévą Simoną Karbočių suémé, išsivežé visą šeimos turtą. Bronius Karbočius, vengdamas mobiliacijos, išidarbino Kédainių kelių valdyboje ir Josvainiuose staté tiltą per Šušvę. Sovietų saugumo suimtas, iš Josvainių areštinés pabėgo ir, pasitraukęs toliau nuo giminų vietų, įstojo į partizanų gretas. Buvo veiklus, turéjo kovos draugų autoritetą, tad greit Surviliškio apylinkėse suorganizavo partizanų būri.

Nuo 1946 m. B. Karbočiaus-Bités vadovaujamas 12-os partizanų būrys priklausé Vyčio apygardai ir veiké Kédainių bei Surviliškio vlsč. teritorijoje. 1947 m. pradžioje jie užpuolé Kédainių areštinę ir po kautynių su apsauga išlaisvino kalinius.

Bendražygiu pasakojimu, B. Karbočius-Bité buvo doras žmogus, optimistas, mokéjo nuraminti save ir kitus, partizanų būryje palaiké griežtą tvarką. Gebéjo gerai įrengti bunkerius.

1949 m. vedé Joaną Valentinavičiūtę – Šventybraščio bažnytéléje juos sutuoké kun. Švambaris.

Žuvus M. Šemežiui-Arui, 1951 m. B. Karbočius-Bité tapo paskutiniu Vyčio apygardos vadu. Nuo 1951-ųjų rugsėjo iki 1952 m. pavasario slaps-tési su partizanu Aleksu Vaiteliu-Rimtučiu. 1952 m. paskirtas Lietuvos Laisvés Kovos Sajūdžio Tarybos nariu. 1953 m. sausio 26 d. kartu su partizanu Viktoru Mažeika-Vanagu žuvo Šilaglio k., Panevėžio raj.

Žmona Joana iki paskutinių savo gyvenimo dienų (miré 2011 m.) išsaugojo 1953 m. sausio 24 d. vyro jai rašytą laišką.

1995 m. žūties vietoje pastatyta paminklas (aut. tautodailininkas Rytis Zavackas). 1998 m. gruodžio 22 d. B. Karbočiui-Bitei (po mirties) pripažintas Kario savanorio statusas, 1999 m. sausio 29-ają LR Prezidento dekretru suteiktas pulkininko laipsnis, o 1999 m. gegužés 19 d. jis (po mirties) apdovanotas Vyčio kryžiaus III laipsnio ordinu.